

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.089 van 14 juni 2016
in de zaak A. 219.404/X-16.643.**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ann Coolsaet
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Arthur Goemaerelei 69
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD BREE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Steven Renette
 kantoor houdend te 3600 Genk
 Jaarbeurslaan 19/31
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 juni 2016, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van:

- “1. de beslissing verwoord bij brief dd. 19 mei 2016 waarbij verzoeker wordt meegedeeld dat hij na een loopbaanonderbreking van twee jaar per 1 juni 2016 niet kan terugkeren in de functie van financieel beheerder en dat bij wijze van gunst een passende betrekking wordt gezocht mogelijk met herplaatsing naar een lagere graad en mogelijk met verlies van salaris (eerste bestreden beslissing);
2. de beslissing verwoord bij brief dd. 31 mei 2016 waarbij verzoeker wordt meegedeeld dat hij zich per 1 juni 2016 niet moet (lees: mag) aanbieden voor werkhervatting (tweede bestreden beslissing);
3. de beslissing veruitwendigd op 1 juni 2016 waarbij verzoeker wordt belemmerd zijn ambt terug op te nemen, daar hem bij aanbieding op het stadhuis de toegang werd geweigerd tot zijn afgesloten kantoor, hem geen sleutels en toegangscode van het stadhuis ter beschikking werden gesteld, hij geen toegang kreeg tot het netwerk en geen (vooraf te betalen) salaris voor de maand juni heeft ontvangen (derde bestreden beslissing).”

Tevens wordt de oplegging van voorlopige maatregelen gevraagd, onder verbeurte van een dwangsom.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2016, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Coolsaet, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Steven Renette, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behoudens wat de gevorderde voorlopige maatregelen betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een brief van 27 maart 2014 vraagt verzoeker, financieel beheerder van de stad Bree, aan het college van burgemeester en schepenen om hem vanaf 1 juni 2014 een voltijdse loopbaanonderbreking toe te staan. Hij schrijft onder meer:

“Conform de rechtspositieregeling artikel 262 dien ik 3 maanden op voorhand de aanvraag te verrichten. Het is mijn intentie om die loopbaanonderbreking voor de volledige termijn van 60 maanden aan te gaan. Hierdoor zullen jaarlijkse verlengingsaanvragen geformuleerd worden. Het betekent ook dat ik op het einde van die loopbaanonderbreking kort voor mijn pensioen zal staan.”

In een brief van dezelfde datum aan het OCMW, voor wie verzoeker eveneens het ambt van financieel beheerder uitoefent op grond van een samenwerkingsovereenkomst tussen de stad en het OCMW, deelt hij mee aan het stadsbestuur gevraagd te hebben met een voltijdse loopbaanonderbreking in te stemmen: “Dit voor de maximale termijn van 60 maanden door jaarlijkse verlengingen van 12 maanden aan te vragen”.

De gemeenteraad beslist op 5 mei 2014:

“Art. 1 De aanvraag van financieel beheer XXXX, bij aangetekende brief van 27 maart 2014, tot loopbaanonderbreking vanaf 1 juni 2014, met de intentie om deze loopbaanonderbreking voor 5 jaren uit te putten, wordt, refererend naar de Herstelwet 22.01.1985, als gunstmaatregel goedgekeurd.

Art. 2 De heer [R. V.], beleidsadviseur bij de stad Bree, wordt tijdens de periode van voltijdse loopbaanonderbreking van financieel beheer XXXX, als waarnemend financieel beheer, van de stad Bree met al de daarbij horende rechten en plichten, aangesteld vanaf 1 juni 2014 [...], hij zal dit ambt, gelet op de samenwerkingsovereenkomst d.d. 15.09.2009 tussen de stad en het OCMW, ook waarnemen voor het OCMW van Bree, waarvoor nog een aparte bekrachtiging door de OCMW-raad nodig is.

Art. 3 De gemeenteraad neemt dit besluit, ifv. de goede werking van de dienst en gezien de noodzakelijke continuïteit van de actuele en permanente dienstverlening, principieel voor de periode van vijf jaren, waarvoor de financieel beheerder zijn voltijdse loopbaanonderbreking voorziet en aanvraagt.”

Met brieven van 18 mei 2015 meldt verzoeker aan de verwerende partij, respectievelijk het OCMW, dat hij zijn ambt van financieel beheerder per 1 juni 2015 terug opneemt. Op 27 mei 2015 herroept hij die brieven en vraagt hij “alsnog” de goedkeuring van “de aansluitende verlenging van [z]ijn loopbaanonderbreking voor de volgende 12 maanden. Concreet van 1 juni 2015 tot en met 31 mei 2016”.

Het college van burgemeester en schepenen antwoordt op 28 mei 2015 met het gevraagde akkoord te gaan “in het verlengde van de beslissing van de gemeenteraad van 5 mei 2014 over uw verzoek tot loopbaanonderbreking”.

4. Verzoeker deelt op 5 mei 2016 aan de stad, respectievelijk het OCMW mee dat hij besloten heeft “terug ten volle voor [z]ijn ambt van financieel beheerder te gaan en [z]ijn loopbaanonderbreking dus niet te verlengen”. Hij verklaart zijn ambt weer op te nemen vanaf 1 juni 2016.

Op de mededeling wordt door de burgemeester, de voorzitter van de gemeenteraad en de voorzitter van de OCMW-raad verrast gereageerd met een 19 mei 2016 gedateerd schrijven. Geantwoord wordt in essentie dat een vervroegde terugkeer van verzoeker alleen overwogen kan worden:

“onder de volgende condities die ingegeven zijn door onze bekommernis om de goede werking van de dienst blijvend te kunnen verzekeren:

- Wij nemen een redelijke termijn in acht om binnen onze organisatie of aanverwante structuren op zoek te gaan naar een voor u passende betrekking/invulling;
- Deze passende betrekking zal rekening houden met het bestaande kader maar alleszins niet als decretale graad kunnen worden ingevuld. In het belang van de goede werking van dienst kunnen wij niet bij voorbaat uitsluiten dat deze passende dienstbetrekking een herplaatsing naar een lagere graad zal inhouden weliswaar met behoud van schaalanciënniteit doch met mogelijk verlies van wedde.”

Verzoekers raadsvrouw antwoordt op 23 mei 2016 in essentie dat het stadsbestuur over geen enkele rechtsgrond beschikt om verzoeker te beletten of te verbieden zijn ambt als financieel beheerder terug op te nemen per 1 juni aanstaande.

Op 31 mei 2016 repliceert de raadsman van de stad onder meer:

“Cliënte wenst de huidige goede werking van [de] dienst te bestendigen en het is om deze reden dat zij de heer XXXX verzocht heeft om haar de nodige tijd te gunnen om na te gaan of hem eventueel een valabel alternatief kan worden aangeboden binnen haar organisatie en/of aanverwante structuren en dat zonder *a priori*'s.

Cliënte zal de heer XXXX zo spoedig als mogelijk haar bevindingen bezorgen waarbij zij er zich niet tegen verzet dat hij in afwachting hiervan zijn recht op loopbaanonderbreking verder uitput zoals aanvankelijk ook was afgesproken. Het zich aanbieden morgen is dan ook niet nodig.”

Op 1 juni 2016 biedt verzoeker zich tevergeefs aan op het stadhuis om het werk te hervatten. De stadssecretaris “verklaart geen mandaat te

hebben van de gemeenteraad en van de OCMW raad waarop de heer XXXX – vervroegd uit loopbaanonderbreking terugkerend – het ambt als financieel beheerder bij de stad Bree en bij het OCMW van de stad Bree kan opnemen”.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

5. De bestreden beslissingen zijn volgens de verwerende partij niet voor vernietiging en schorsing vatbaar. De brief van 19 mei 2016 vormt een loutere uitvoeringsmaatregel van de gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014; de eerste bestreden beslissing voegt er niets aan toe.

Hetzelfde geldt *a fortiori* voor de tweede en de derde bestreden beslissing, die een loutere bevestiging zijn van de beslissing van 19 mei 2016. De tweede bestreden beslissing verwijst louter naar de vroegere gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014 en de brief van 19 mei 2016. De derde bestreden beslissing is “het feitelijk handelen van de stadssecretaris van de stad Bree”.

Beoordeling

6. Verzoeker wenst per 1 juni 2016 uit loopbaanonderbreking terug te keren. Uit de formeel bestreden, zogenaamde beslissingen blijkt genoegzaam dat de verwerende partij zulks weigert. De vraag of die weigering te beschouwen is als de loutere uitvoering van de gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014, dan wel eigen rechtseffecten sorteert en aan de gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014 toevoegt, leidt tot het onderzoek van de middelen.

V. Onderzoek van de voorwaarden voor een schorsing of voorlopige maatregel

A. Opsomming van de voorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging of het opleggen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing of tot oplegging van voorlopige maatregelen.

B. Voorwaarde van een ernstig middel

Standpunt van de partijen

8. Verzoeker leidt een eerste middel af uit “machtsafwending, schending van artikel 76, § 1, al. 1 Gemeentedecreet, schending van de artikelen 93 tot en met 95 Gemeentedecreet, alsook van artikel 81, § 2 Gemeentedecreet; schending van artikel 262 van de rechtspositieregeling en van de rechtsregels inzake loopbaanonderbreking waarnaar deze bepaling verwijst”. Hij betoogt dat hij na een periode van twee keer één jaar loopbaanonderbreking het recht, en de plicht, heeft om zijn ambt van financieel beheerder terug op te nemen, en dat de verwerende partij dit zonder enige rechtsgrond weigert en belet.

Onder meer licht hij toe dat de loopbaanonderbreking weliswaar werd aangevraagd vanuit de initiële intentie om die voor vijf jaar op te nemen, maar dat ze in overeenstemming met de toepasselijke regelgeving werd opgenomen op jaarlijkse basis, zoals duidelijk blijkt uit de eerste aanvraag en uit de aanvraag tot verlenging na het eerste jaar.

9. De verwerende partij wijst in de nota in de eerste plaats op wat volgt:

“Aangezien verzoekende partij als financieel beheerder geen recht had op loopbaanonderbreking, kwam het aan de stad Bree toe om zelf, de goede werking van de dienst indachtig, te bepalen onder welke voorwaarden zij het recht op loopbaanonderbreking wenste toe te kennen.

De beslissing van de gemeenteraad van 5 mei 2014 om aan verzoekende partij gedurende 5 jaar loopbaanonderbreking toe te kennen werd genomen in functie van de goede werking van de dienst en gezien de noodzakelijke continuïteit van de actuele en permanente dienstverlening (zie art. 3 van de beslissing van de gemeenteraad [...]).

Dat de loopbaanonderbreking, zoals door verzoekende partij aangekondigd, effectief voor 5 jaar werd opgenomen, vormde voor de stad Bree uiteraard een noodzakelijke voorwaarde om de goede werking van de dienst te kunnen verzekeren, en dit gelet op het feit dat zij voor die volledige periode reeds een waarnemend financieel beheerder [...] had aangesteld.”

Voorts benadrukt de verwerende partij dat het verzoeker zelf was die vroeg om gedurende vijf jaar looponderbreking te mogen nemen, dat er een afscheidsreceptie georganiseerd is geworden, dat er aan verzoeker een afscheidscadeau is gegeven en dat ook zijn detacheringscontract als financieel beheerder van de prezone Noord-Limburg werd stopgezet. Hieruit volgt volgens de verwerende partij duidelijk:

“dat er tussen de stad Bree en verzoekende partij werd afgesproken dat verzoekende partij 5 jaar loopbaanonderbreking zou opnemen. Verzoekende partij kan hier dan ook niet eenzijdig en van de weeromstuit op terugkomen. Deze gemaakte afspraak vormt dan ook een wettige rechtsgrond voor de stad Bree om zijn vervroegde terugkeer in het ambt van financieel beheerder te weigeren.

Dat het KB van 2 januari 1991 met betrekking tot de toekenning van onderbrekingsuitkeringen voorziet in de verplichting om jaarlijks een verlengingsaanvraag toe te kennen, staat los van de tussen de stad Bree en verzoekende partij gemaakte afspraken.”

Beoordeling

10. Blijkens hoofdstuk Xbis, Loopbaanonderbreking, van de rechtspositieregeling van de stad Bree worden de betrokken verlopen toegekend “in overeenstemming met de bestaande wettelijke regeling betreffende

loopbaanonderbreking voor het gemeente- en het provinciepersoneel”. Gespecificeerd wordt dat voor de volledige loopbaanonderbreking die regelingen onder meer vervat zijn in hoofdstuk IV, afdeling 5, artikel 99 en volgende van de herstelwet van 22 januari 1985 ‘houdende sociale bepalingen’ en in het koninklijk besluit van 2 januari 1991 ‘betreffende de toekenning van onderbrekingsuitkeringen’.

Volgens artikel 99, zevende lid, van de voormelde herstelwet, hebben onder anderen de statutaire personeelsleden van de gemeenten recht op een onderbreking van de beroepsloopbaan voor zover zij aan zekere voorwaarden en modaliteiten voldoen.

Van het voordeel van dat zevende lid is, vanwege artikel 99, negende lid, van de herstelwet, de financieel beheerder evenwel uitgesloten, tenzij wanneer de bevoegde gemeentelijke overheid op grond van het elfde lid de betrokkene, in de gevallen waarin de goede werking van de dienst hierdoor niet wordt verstoord, toestaat aanspraak te maken op de toepassing van de bepalingen van meer genoemd zevende lid.

11. De vraag van verzoeker van 27 maart 2014 past binnen die regeling. Onder verwijzing naar de rechtspositieregeling verzocht verzoeker om een voltijdse loopbaanonderbreking waarvoor hij jaarlijks een verlengingsaanvraag zou indienen. Hij deelde mee dat het zijn intentie was de maximale termijn van 60 maanden loopbaanonderbreking te benutten.

Overwegende dat de titularissen van decretale graden in principe geen recht op loopbaanonderbreking hebben, oordeelt de gemeenteraad op 5 mei 2014 dat zij niettemin een aanvraag tot onderbreking van de loopbaan moeten kunnen indienen “op voorwaarde dat de continuïteit van de dienstverlening en van de kwaliteitsvolle invulling van het ambt verzekerd blijft”. Nadat vervolgens wordt vastgesteld dat beleidsadviseur R. V. bereid is om het ambt van financieel beheerder tijdens de periode van voltijdse loopbaanonderbreking van verzoeker waar te nemen, besluit de gemeenteraad

– in artikel 1 – verzoekers aanvraag goed te keuren onder uitdrukkelijke verwijzing naar de herstelwet van 22 januari 1985. In artikel 3 wordt toegevoegd dat de gemeenteraad dit besluit principieel voor de periode van vijf jaar neemt.

In lijn hiermee verklaart de verwerende partij zich op 28 mei 2015 akkoord met de verlenging van verzoekers loopbaanonderbreking met één jaar vanaf 1 juni 2015.

12. Ten minste in de huidige stand van de procedure kan de Raad van State er niet toe komen uit het voorgaande te concluderen dat het voor de instemming van de verwerende partij met de gevraagde loopbaanonderbreking “een noodzakelijke voorwaarde” was dat die loopbaanonderbreking voor vijf jaar zou gelden, of dat er tussen verzoeker en de verwerende partij over de duur van vijf jaar “afspraken” zouden zijn gemaakt – afspraken die beweerdelijk verhinderen dat verzoeker na twee jaar terugkomt.

Integendeel lijkt de gemeenteraad er in zijn beslissing van 5 mei 2014 te zijn vanuit gegaan dat hij alleen voor een eerste jaar in verzoekers vraag tot loopbaanonderbreking bewilligde (artikel 1) en dat hij wat de andere jaren betreft slechts een principebeslissing nam (artikel 3), die nog concrete toepassing behoefde. Als reeds artikel 1 de goedkeuring van een loopbaanonderbreking gedurende vijf jaar zou hebben ingehouden, was artikel 3 op het eerste gezicht overbodig.

13. Dat verzoeker en de verwerende partij beiden de verwachting hadden dat de loopbaanonderbreking effectief jaar na jaar zou worden verlengd totdat vijf jaar was bereikt, belet niet dat de gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014 de verwerende partij op het eerste gezicht geen grond biedt om te weigeren dat verzoeker na twee jaar uit loopbaanonderbreking terugkeert. Die weigering doet eigen rechtsgevolgen ontstaan.

Hieruit volgt dat de exceptie van onaanvechtbaarheid van de bestreden weigering verworpen moet worden en dat het eerste middel, zoals besproken, ernstig is.

C. Voorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

14. Verzoeker zet uiteen dat de bestreden beslissingen neerkomen op broodroof, dat hij, als belangrijkste kostwinner van het gezin vanaf 1 juni 2016 geen beroepsinkomsten meer heeft en zelfs geen aanspraak mag maken op een vervangingsinkomen, en dat hij zware maandelijkse financiële lasten heeft. Bovendien vormen de beslissingen zijn inziens een ongeziene blamage. De manier waarop hij in totale onzekerheid over zijn toekomst wordt gehouden, weegt moreel bijzonder zwaar. Daar komt ook bij dat zijn professionele verantwoordelijkheid in het gedrang wordt gebracht: *de iure* is hij vanaf 1 juni 2016 opnieuw de financieel beheerder; niettemin wordt hem belet zijn ambt uit te oefenen, terwijl de waarnemer de zaken op zijn beloop laat. Ten slotte dreigen er allerlei moeilijke kwesties, bijvoorbeeld over de geldigheid van verrichte betalingen, verleende visums, enzovoort.

15. In de eerste plaats merkt de verwerende partij op dat verzoeker niet met de vereiste spoed en diligentie is opgetreden. Namelijk kon hij al op 5 mei 2014 weten dat hij niet op 1 juni 2016 zijn ambt van financieel beheerder weer zou mogen opnemen. Alleszins was hij hiervan met zekerheid op de hoogte sinds het schrijven van de verwerende partij van 19 mei 2016. Verzoeker “heeft dus uiteindelijk meer dan 10 dagen gewacht!”

Voorts betwist de verwerende partij het aangevoerde financieel nadeel: “Ofwel maakt verzoekende partij gebruik van zijn recht op onderbrekingsuitkeringen tijdens zijn loopbaanonderbreking, ofwel zet hij zijn loopbaanonderbreking vervroegd stop en zoekt hij samen met de stad Bree naar een passende betrekking”. Nog volgens de verwerende partij is het blamerend

effect ten gevolge van de bestreden beslissingen uit de lucht gegrepen en overigens irrelevant omdat niet *in concreto* wordt aangetoond waarom een later arrest niet voldoende genoegdoening zou kunnen verschaffen. Ook irrelevant is verzoekers bezorgdheid omtrent de geldigheid van het verder optreden van de waarnemende financieel beheerder en eventuele rechtsonzekerheidsproblemen in hoofde van de stad en het OCMW: de bezorgdheid is weliswaar terecht, maar geen nadeel voor verzoeker.

Beoordeling

16. Als gezien, volgt de bestreden weigering niet uit de gemeenteraadsbeslissing van 5 mei 2014. Ze is voor het eerst gebleken uit de brief van 19 mei 2016 die de burgemeester, de voorzitter van de gemeenteraad en de voorzitter van de OCMW-raad aangetekend aan verzoeker toestuurd. Het blijkt niet dat verzoeker die brief vóór maandag 23 mei 2016 heeft ontvangen.

De voorliggende vordering is de elfde dag nadien ingesteld.

Dit vermag niet een gebrek aan diligentie van verzoeker te doen aannemen, noch spreekt het de beweerde uiterst dringende noodzakelijkheid tegen.

17. Reeds het financieel nadeel dat verzoeker aanvoert, en met stukken staft, volstaat ter verantwoording van een uiterst dringende noodzakelijkheid.

Noch de beweerde mogelijkheid dat verzoeker zijn loopbaanonderbreking kan voortzetten, noch de bereidverklaring van de verwerende partij om naar een passende betrekking te zoeken, staan daaraan in de weg.

De verwerende partij spreekt niet tegen dat het eigen bedrijf waarin verzoeker tijdens zijn twee jaar loopbaanonderbreking werkte, geen

projecten meer heeft lopen. Evenmin wordt tegengesproken dat, zoals verzoeker ter terechtzitting opmerkte en uit zijn stuk 19 kan worden opgemaakt, een RVA-uitkering in voorkomend geval slechts ongeveer 350 euro bedraagt.

Ook de “gunst” van de verwerende partij dat verzoeker “binnen afzienbare tijd” een salaris van de stad Bree zal kunnen genieten, eens een betrekking, eventueel in een lagere graad, voor hem is gevonden en hij op het aanbod is ingegaan, doet niet de hoge acute nood wegcijferen waarmee verzoeker ten gevolge van de aangevochten weigering geconfronteerd wordt.

D. Conclusie

18. De schorsingsvoorwaarden zijn vervuld.

19. Als zodanig brengt de hierna uit te spreken schorsing evenwel niet mee dat de verwerende partij er, van de weeromstuit, toe verplicht zou zijn verzoeker weer aan de slag te laten gaan als financieel beheerder, ten minste voorlopig, in afwachting van een uitspraak ten gronde.

In de gegeven omstandigheden laat het zich verstaan dat verzoeker, ter vrijwaring van zijn – financiële – belangen, vraagt bij wijze van voorlopige maatregel aan de verwerende partij te bevelen dat zij hem toelaat zijn ambt van financieel beheerder opnieuw op te nemen en dat zij hem daartoe alle vereiste middelen ter beschikking stelt.

Het enige bezwaar hiertegen van de verwerende partij, namelijk “dat de nu goed functionerende dienst in discontinuïteit zou geraken”, kan niet overtuigen. Het wordt niet concreet inzichtelijk en aannemelijk gemaakt.

Er is reden om de vermelde voorlopige maatregelen te bevelen.

20. De gevorderde dwangsom van 500 euro per dag dat de verwerende partij in gebreke blijft de voorlopige maatregelen na te leven, wordt verworpen.

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt, blijkt niet dat de verwerende partij zich aan de naleving van de opgelegde voorlopige maatregelen zal onttrekken.

VI. Anonimisering

21. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vraagt verzoeker dat bij de publicatie van het arrest zijn identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State schorst de weigering van de stad Bree, zoals die onder meer blijkt uit de brief van 19 mei 2016 van de burgemeester, de voorzitter van de gemeenteraad en de voorzitter van de OCMW-raad, om XXXX niet toe te laten na een loopbaanonderbreking van twee jaar opnieuw het ambt van financieel beheerder uit te oefenen.

2. Aan de verwerende partij wordt bij wege van voorlopige maatregel het bevel gegeven om XXXX binnen een week na de betekening van dit arrest in de gelegenheid te stellen weer het ambt van financieel beheerder uit te oefenen en om hem de daartoe vereiste middelen ter beschikking te stellen.

3. Het verzoek tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust